

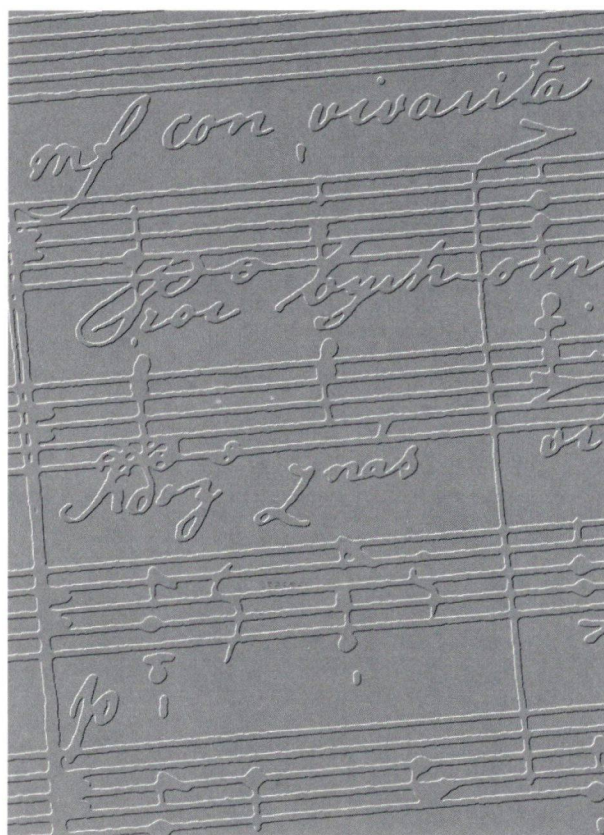

ROČENKA 1996

OCHRANNÝ SVAZ AUTORSKÝ

ROČENKA 1996

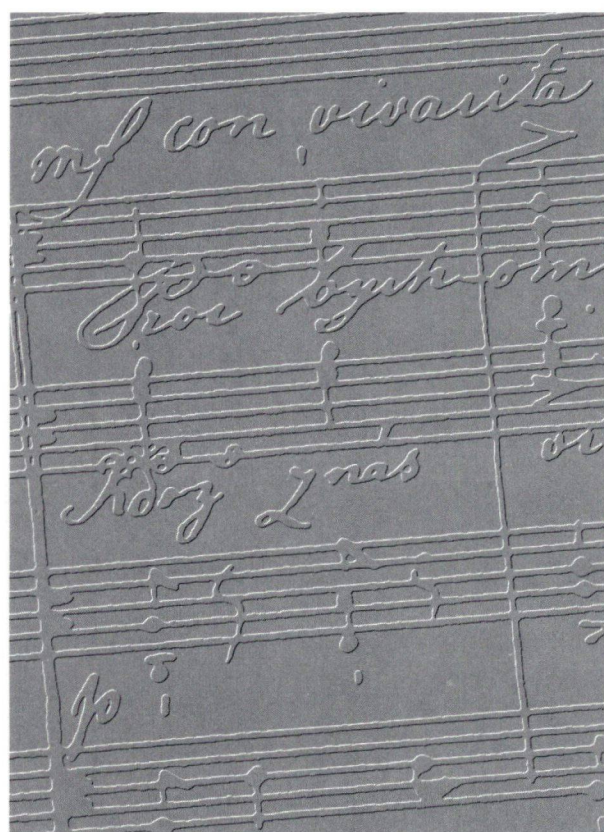

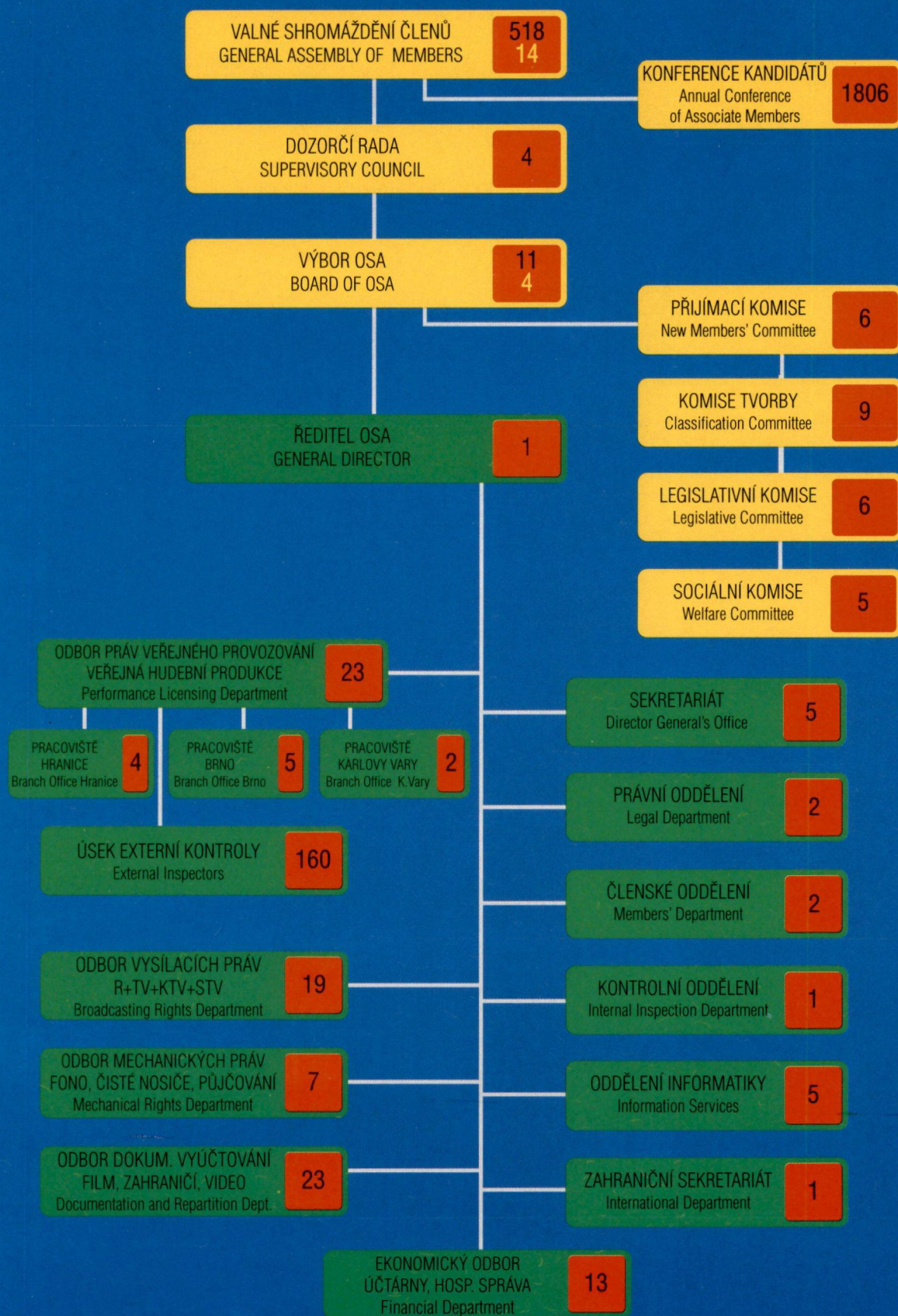
OCHRANNÝ SVAZ AUTORSKÝ

ROČENKA 1996

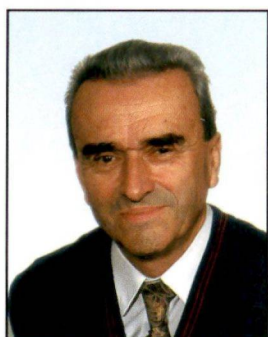
ORGANIZAČNÍ STRUKTURA OSA

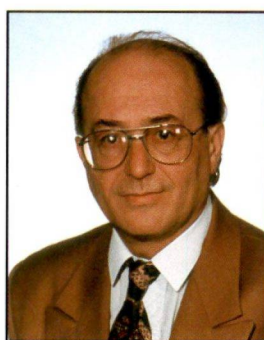

VÝBOR OSA

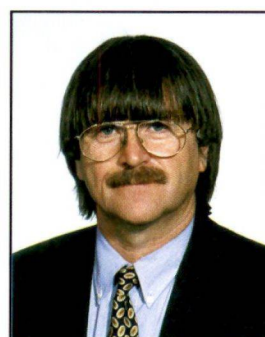
BOARD OF OSA

Svatopluk Radešínský
1. místopředseda
Vice Chairman

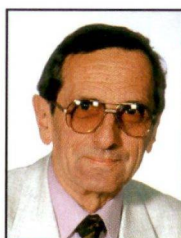
Petr Janda
předseda
Chairman of the Board

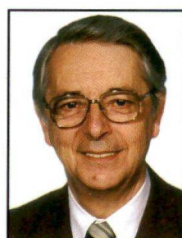
Karel Vágner
místopředseda
Vice Chairman

Luboš Andršt

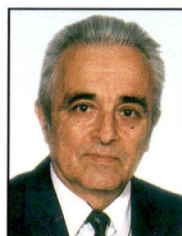
Mojmír Balling

Jaromír Dadák

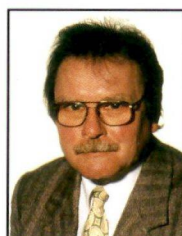
Pavel Chrastina

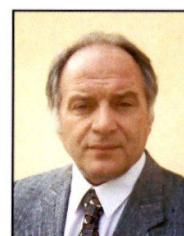
Jiří Kalach

Michal Košut

Eduard Krečmar

Ladislav Kubeš

NÁHRADNÍCI VÝBORU

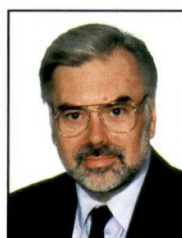
ALTERNATE MEMBERS OF THE BOARD

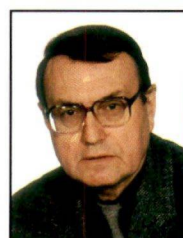
Rostislav Černý

Zdeněk Nedvěd

Karel Růžicka

Jiří Teml

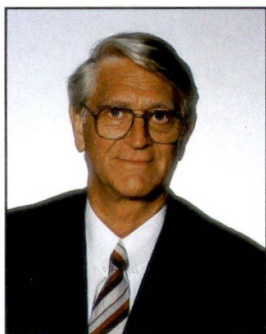

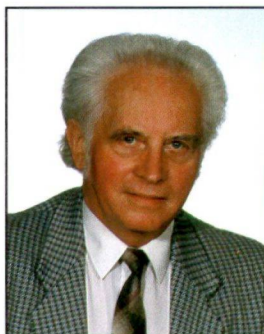
DOZORČÍ RADA SUPERVISORY COUNCIL

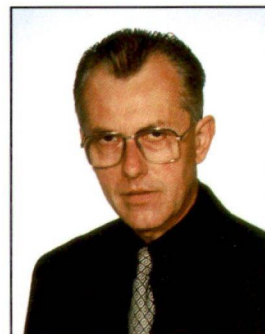
Miloslav Ducháč
předseda dozorčí rady
předseda legislativní komise
Chairman

Dr. Jaromír Dlouhý

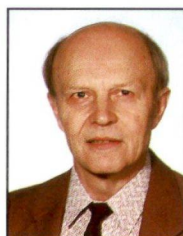

Prof. Dr. Václav Kučera

Pavel Cmíral

PŘEDSEDOVÉ STÁLÝCH KOMISÍ CHAIRMEN OF STANDING COMMITTEES

Vladimír Popelka
předseda komise
pro otázky tvorby
Classification Committee

Vítězslav Hádl
předseda přijímací komise
New Members' Committee

Čestmír Gregor
předseda sociální komise
Welfare Committee

APARÁT OSA

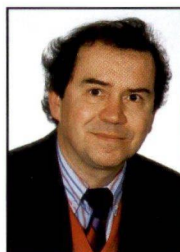
OSA MANAGEMENT

JUDr. Josef Slanina
ředitel OSA
General Director

JUDr. Dana Neprašová
vedoucí odboru
dokumentace
Head of Documentation

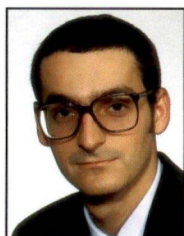
ing. Miroslav Mareš
vedoucí ekonomického
odboru
Head of Financial
Department

JUDr. Otmar Skopal
vedoucí odboru veřejného
provozování
Head of Licensing

JUDr. Zuzana Kurelová
vedoucí odboru
vysílacích práv
Head of Broadcasting
Rights Dept.

Mgr. Martin Ščambora
vedoucí odboru
mechanických práv
Head of Mechanical
Rights Dept.

ing. Jiří Rohlíček
vedoucí odboru
informatiky
Head of Information
Services

PhDr. Lenka Nováková
vedoucí filmového
oddělení
Head of Film Rights Dpt.

Zdeňka Hurdová
sekretariát ředitele
osobní oddělení
Secretary to
General Director

Hana Sánchezová
sekretariát ředitele
PAM
Secretary to
General Director

Mgr. Lenka Mališová
právní oddělení
Legal Dept.

JUDr. Eva Sůvová
právní oddělení
Legal Dept.

JUDr. Pavla Cibulková
právní oddělení
Legal Dept.

Jolana Zemanová
zahraniční sekretariát
International Dept.

Jana Jarešová
podniková kontrola
Internal Inspector

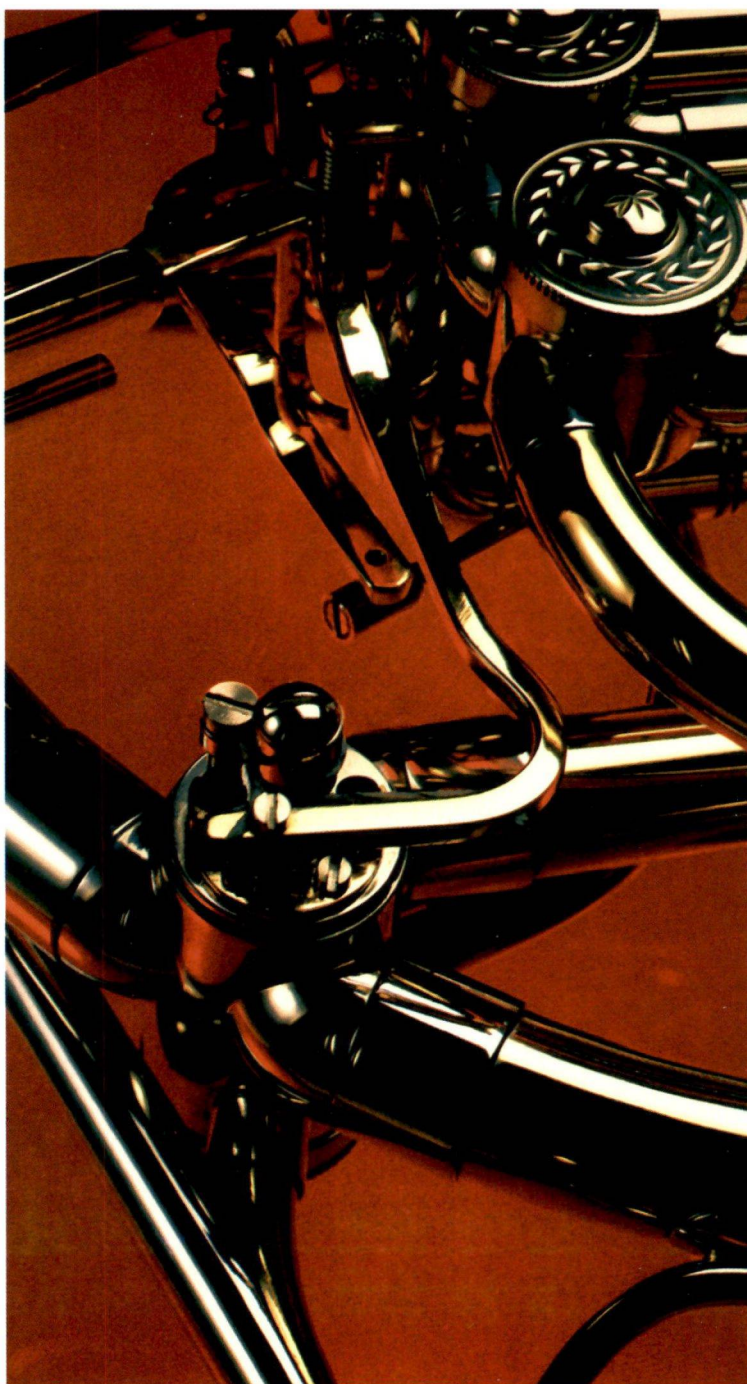

Zdeňka Pospíšilíková
členské oddělení
Members' Dept.

Vlasta Zajíčková
členské oddělení
Members' Dept.

SLOŽENÍ KOMISÍ

LEGISLATIVNÍ KOMISE

Miloslav Ducháč – předseda
Jaromír Dadák
Karel Růžička
Jiří Teml
Karel Vacek
JUDr. Ladislav Vostárek

Za aparát OSA:
JUDr. Josef Slanina – ředitel
JUDr. Dana Neprašová – vedoucí 2. odboru
JUDr. Eva Sůvová – právní oddělení

KOMISE PRO OTÁZKY TVORBY

Vladimír Popelka – předseda
Miroslav Císař
Mikoláš Chadima
Miroslav Janoušek
Marta Jiráčková
Ivana Loudová
Lukáš Matoušek
Pavel Růžička
Pavel Vrba

Za aparát OSA
Sabina Chalupová

Náhradníci:
Rostislav Černý
Jan Hála
Miloslav Richard Procházka
Jiří Teml

Externí spolupracovník:
Vladimír Studnička

PŘIJÍMACÍ KOMISE

Vítězslav Hádl – předseda
Miloň Čepelka
Dr. Blanka Červinková
Dr. Jiřina Fikejzová
Čestmír Gregor
Ferdinand Havlík
Zdeněk Nedvěď

Za aparát OSA:
Zdeňka Pospíšilíková
Vlasta Zajíčková

Náhradníci:
Dr. Milena Černožorská
Erich Sojka

SOCIÁLNÍ KOMISE

Čestmír Gregor – předseda
Václav Hybš
Bohuslav Řehoř
Jiří Urbánek
Václav Zahradník

Za aparát OSA:
Zdeňka Pospíšilíková

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

svůj úvodník do ročenky píše již potřetí a musím se vám přiznat, že ať chci nebo ne, zjišťuji, že říkám stále dokola stejné příjemné pravdy. Bohudík mohu opět opakovat, že OSA stojí na pevných základech podpořených výtečnou legislativou a zaběhnutým aparátem, přispívají i kolegové ve statutárních orgánech a také v komisích.

Tato konstatování jsou samozřejmě zajímavá, mnohem zajímavější pro každého autora jsou však zjištění, o kolik OSA vybere více na jeho honoráře. Loňské příjmy OSA byly velmi dobré, mnohem vyšší, než v předcházejících letech. O tom se můžete přesvědčit na dalších stránkách, které jsou právě hospodářským výsledkům věnované. Nyní trochu předběhnu, domnívám se však, že dobrých zpráv není nikdy dost. Za první tři měsíce letošního roku OSA zaznamenal historicky nejvyšší nárůst příjmů za celou dobu

své existence, což, jak jistě uznáte, je v dnešní době zpráva téměř neuvěřitelná a ohromně povzbuzující. Všechno napovídá tomu, že tento vzestupný trend bude pokračovat a nárůst by dokonce mohl nabrat ještě vyšší obrotky. Podle vyspělých zemí, srovnatelných s Českou republikou počtem obyvatel, by se další nárůst měl ještě zněkolikanásobit.

To je jistě ta nejlepší a nejradostnější zpráva, jakou si dovedu v ročence představit. Jsem v tomto směru optimistický a jsem také přesvědčený, že nejbližší budoucnost mi dá za pravdu.

Mnoho tvůrčích úspěchů vám ze srdce přeje

Petr Janda
předseda výboru OSA

HOSPODAŘENÍ OSA V ROCE 1996

V roce 1996 dosáhl OSA nejvyššího inkasa za dobu své existence. Výše vybraných autorských honorářů činila 286,6 mil. Kč. Připočteme-li k tomu ještě honoráře inkasované pro jiné organizace (Dilia, Intergram, organizace výtvarníků) ve výši 3,9 mil. Kč, dostáváme se nad hranici 290 mil. Kč.

Meziročně se podařilo vybrat o 62,5 mil. Kč více (z 224,1 mil. Kč v r. 1995 na 286,6 mil. Kč), což představuje nárůst o 28 %. To je 3 x více, než v r. 1996 činila inflace.

Výrazný nárůst inkasa byl zaznamenán ve všech oblastech užití s výjimkou filmového úseku a inkasa ze zahraničí. Zde je to ovšem způsobeno jen časovým posunem úhrady od rakouské společnosti AKM. Zvýšení inkasa o 62,5 mil. Kč bylo dosaženo při nárůstu nákladů o 10,8 mil. Kč. Vzestup nákladů byl způsoben jednak inflačním růstem cen zboží a služeb (včetně poštovního, telefonních poplatků, energií), jednak rozšířením činnosti ve smyslu zvýšení počtu kontrolorů hudebních produkcí, zřízení nové pobočky v Karlových Varech, nákupů dalších počítačů a programů atp.

Průměrné režijní zatížení (částka sražená na režii v poměru k celkovému inkasu) činilo 18,1 %.

Hospodaření skončilo na rozdíl od několika posledních let vyrovnaně.

Vyplacené autorské honoráře dosáhly částky 199,7 mil. Kč.

Z toho zastupovaným OSA - fyzickým osobám bylo vyplaceno 117,7 mil. Kč (v r. 1995 98,6 mil. Kč), tuzemským právnickým osobám 27,8 mil. Kč a do zahraničí bylo poukázáno 54,1 mil. Kč.

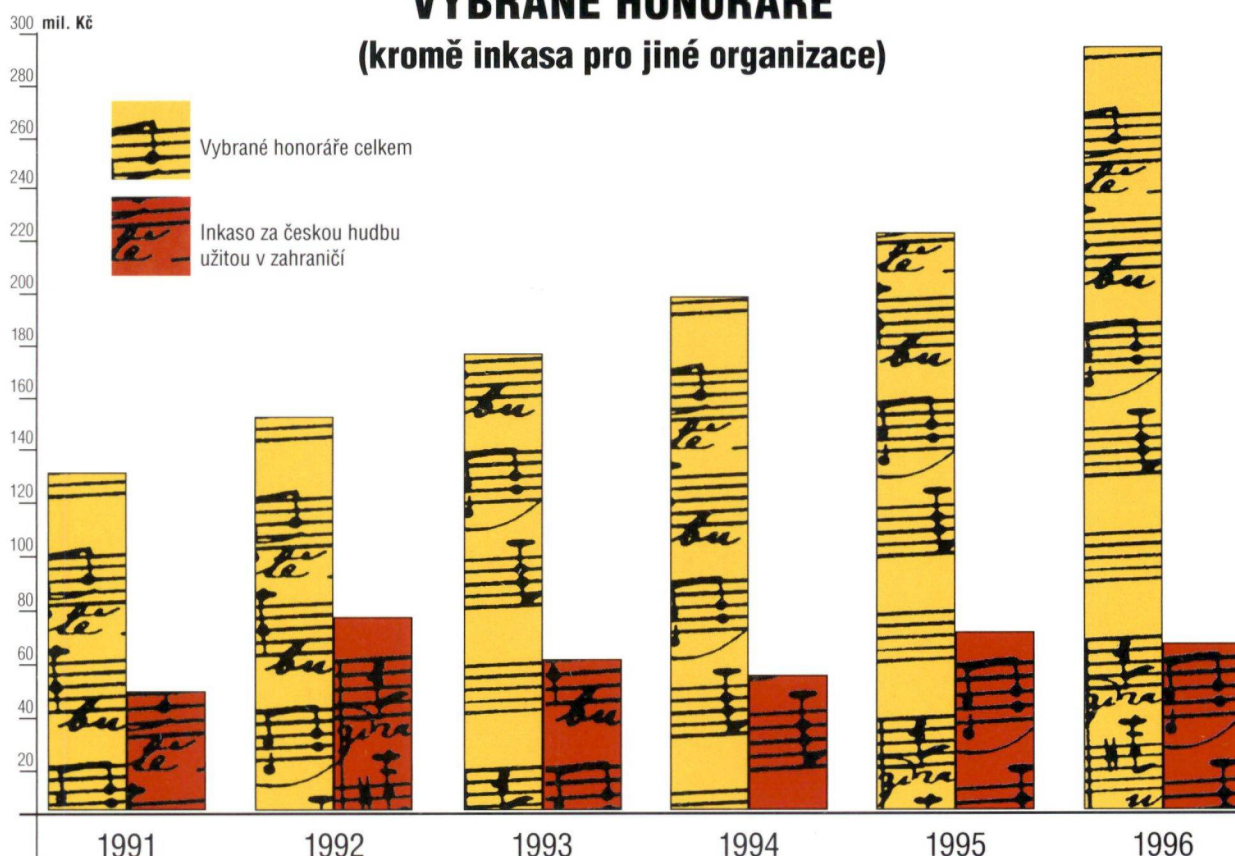
Výrazný nárůst inkasa v r. 1996 se promítne ve vyplácených honorářích v r. 1997.

V souladu se zákonem č. 237/95 Sb. o hromadné správě autorských práv byla roční účetní uzávěrka ověřena auditorem, jehož výrok zněl „bez výhrad“.

Na doporučení auditora a po konzultaci na MF ČR došlo k metodické změně v účetnictví OSA. V hospodářském výsledku jsou na rozdíl od minulosti vykazovány ve výnosech pouze realizované režijní srážky a v nákladech pouze vlastní provozní náklady organizace. Tím je vysvětlen pokles částek v absolutních hodnotách ve výkazu Hospodářský výsledek ve srovnání s r. 1995.

Ing. Miroslav Mareš
ved. ekonomického odboru

RYBRANÉ HONORÁŘE (kromě inkasa pro jiné organizace)

HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK

ke dni 31.12.1996 v Kč

Účet	Název	Náklady	Výnosy
400	Nákupy materiálu	4271085,08	
410	Náklady na nakupované služby	6850054,11	
420	Osobní náklady	33520713,00	
430	Odpisy nehm. a hmot. IM	6220551,00	
440	Ostatní náklady	855891,96	
481	Zůstat. cena prod. hm a nehm. IM	78801,00	
600	Výnosy z prov. činn. organizace		49607557,30
620	Ostatní výnosy		422160,89
681	Tržby z prod. nehm. a hm. IM		20875,00
684	Výnosy z finančních investic		1746808,62
Náklady celkem		51797096,15	
Zisk		305,66	
Výnosy celkem			51797401,81
Obrat		51797401,81	51797401,81

INKASO CELKEM

v tisících Kč v r. 1996

I. Na režii vybráno: 51.797

II. K rozúčtování zastupovaným:

Veřejné hudební produkce	39.472
Vysílací práva (včetně televizní reklamy a kabelových televizí)	66.241
Audiovizuální práva	1.666
Mechanická práva	55.437
Půjčovny nosičů zvuku	159
Nenahrané nosiče	1.575
Honoráře ze zahraničí	63.237
Ostatní honoráře	19
Úroky	6.987
Celkem	234.793

III. Inkaso celkem 286.590

VYPLACENÉ HONORÁŘE

v tisících Kč v r. 1996

Zastupování OSA - fyzické osoby	117.748
Zastupování OSA – právnické osoby	
– nakladatelé	19.745
– ostatní	8.108
Do zahraničí	54.143
Celkem	199.744

ROZVAHA

ke dni 31.12.1996 v Kč

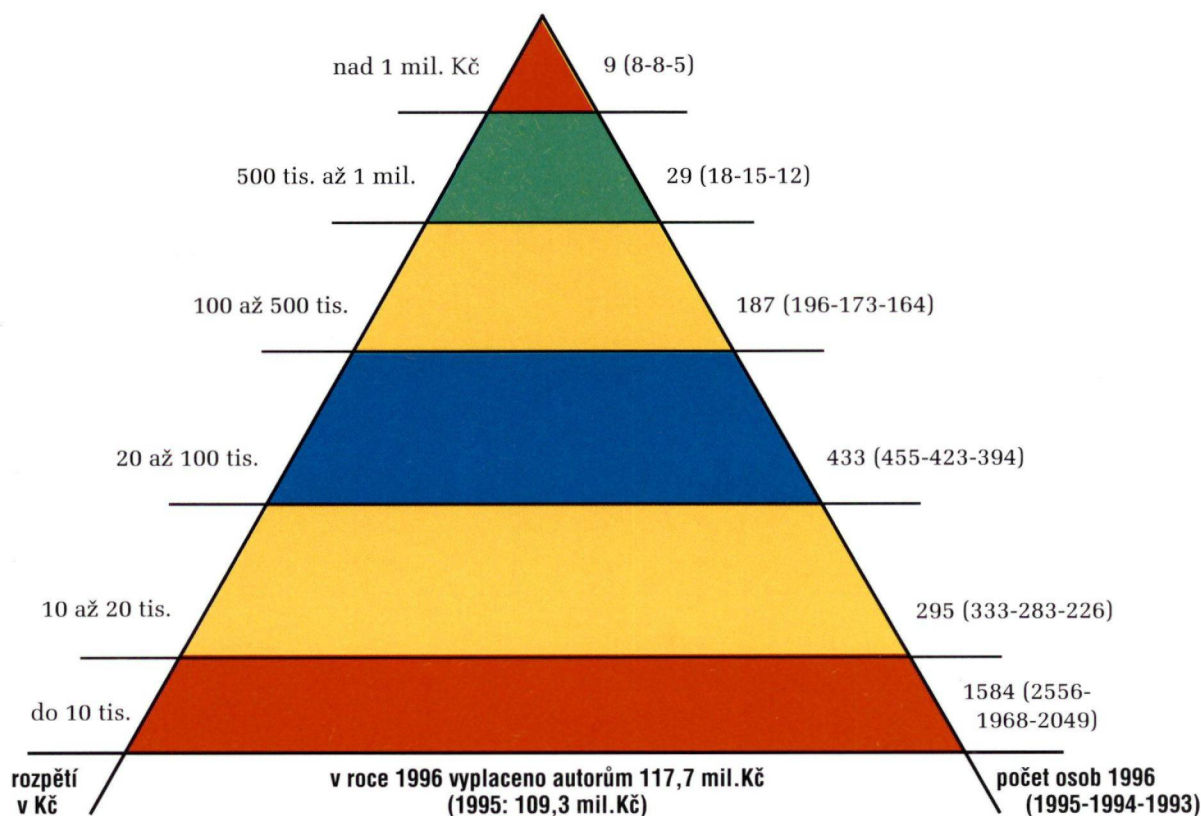

Účet	Název	Aktiva	Pasiva
013	Software	11491532,00	
021	Budova	3558396,00	
022	Samostatné movité věci	20423898,00	
031	Pozemek	97350,00	
051	Poskyt. zálohy na nehm. IM	1340000,00	
069	Ostatní finanční investice	4848000,00	
073	Opravky k softwaru	-8936756,00	
081	Budova	-1525833,00	
082	Opravky k samost. movitým věcem	-8598668,00	
112	Materiál na skladě	373424,72	
211	Pokladna	31612,30	
213	Ceniny	23380,00	
221	Bankovní účty	171360518,92	
311	Odběratelé	13469352,01	
314	Poskytnuté provozní zálohy	329450,00	
315	Ostatní pohledávky	9390,00	
321	Dodavatelé		105954,58
325	Ostatní závazky		172166502,49
331	Zaměstnanci		893492,00
333	Ostatní závazky vůči zaměst.		937364,00
336	Zúčt. s instit. soc. zabezpečení		1902677,00
342	Ostatní přímé daně		847119,00
378	Jiné pohledávky	164107,00	
379	Jiné závazky		27883217,53
381	Náklady příštích období	185327,98	
386	Kursově rozdíly aktivní	840871,29	
388	Dohadné účty aktivní	2468125,00	
389	Dohadné účty pasivní		301920,00
900	Základní jmění		6797537,96
910	Fondy organizace		117388,00

Aktiva celkem	211953478,22	
Zisk		305,66
Pasiva celkem		211953172,56
Obrat	211953478,22	211953478,22

PYRAMIDA HONORÁŘŮ AUTORŮ

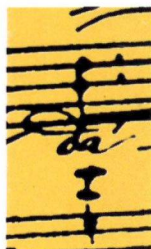

Také v roce 1996 byl sledován trend příjmů mezi jednotlivými skupinami autorů. Stejně jako v minulých letech letošní graf nezahrnuje vyúčtování pro nakladatele, pro jiné tuzemské právnické osoby ani pro domácí či zahraniční ochranné organizace a obsahuje pouze honorářové příjmy autorů a dědiců (tzv. tuzemských fyzických osob). Byla zachována příjmová rozmezí z minulých ročenek. Opětovně se potvrdilo, že prakticky všechny hudební žánry či obory jsou zastoupeny ve všech příjmových pásmech. Diferenciace mezi jednotlivými autory se prudce stupňuje.

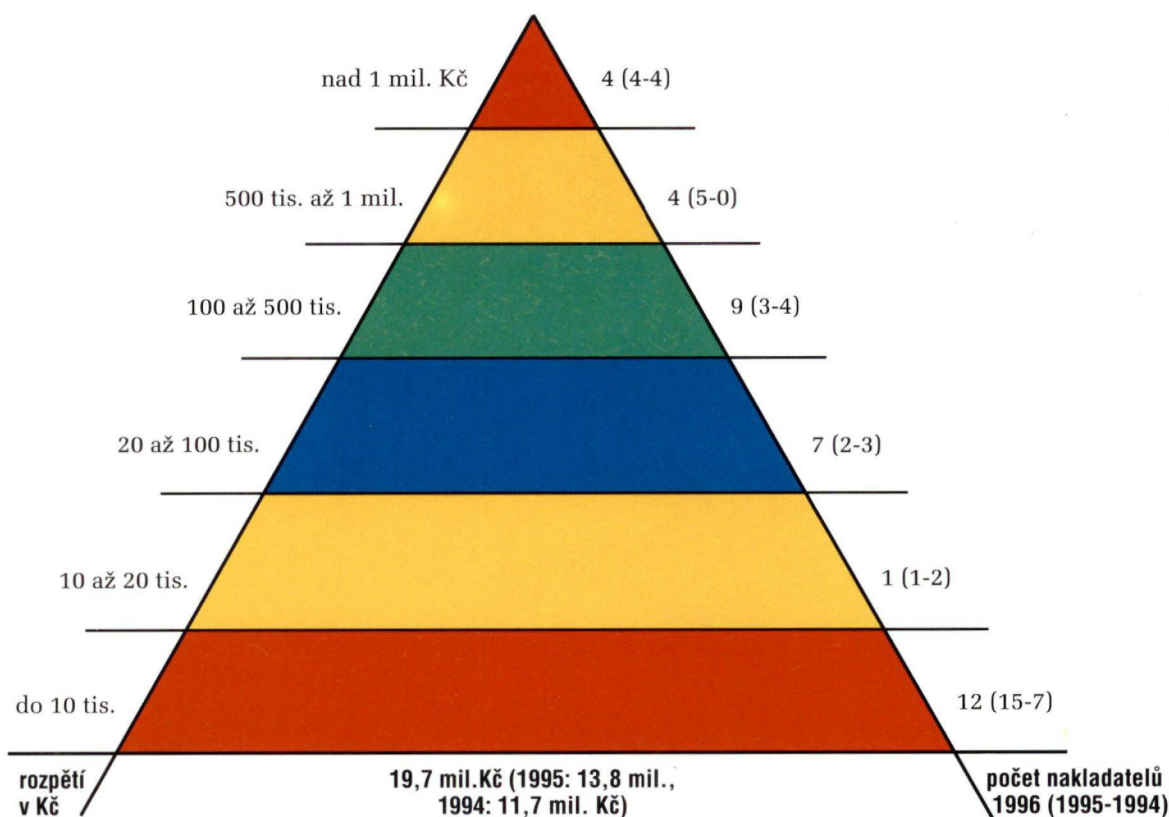
Ve skupině „milionářů“ vzrostl počet z osmi na devět, výrazně navýšení je v kategorii od půl milionu do jednoho milionu Kč z minulých osmnácti na dvacet devět autorů v roce 1996. Tomu odpovídá mírný pokles v následujících třech kategoriích. Velice výrazný je pokles autorů s příjmem do 10 tis. Kč ročně, kterých bylo

v roce 1996 pouze 1584. Velkým překvapením je skutečnost, že u několika set dalších autorů zastupovaných OSA nebylo zaznamenáno ani jediné užití v žádné z mnoha sledovaných oblastí. To opět prohlubuje honorářovou diferenciaci.

Porovnáme-li tyto údaje týkající se všech zastupovaných s příjmy členů OSA, které jsou samostatně sledovány, zjistíme, že členové výrazně posílili svoje postavení v oblasti veřejného provozování, a to o 40 % a mechaniky o 25 %. U příjmů ze zahraničí si svoje postavení udrželi, v rozhlasu zaznamenali nepatrný pokles a v televizi pokles výraznější. K výraznému poklesu došlo ve filmové oblasti, kde se uplatnila řada nových autorů. Opakovaně několik desítek členů ani v roce 1996 nesplnilo podmínku minimálního výnosu podle nového vyúčtovacího řádu. Celkem bylo v roce 1996 vyplaceno zastupovaným – fyzickým osobám – 117,7 mil. Kč.

PYRAMIDA NAKLADATELŮ

V roce 1996 vyplatil OSA nakladatelské podíly na základě smluv hudebních autorů s nakladateli 37 nakladatelům. Počet nakladatelů z tohoto hlediska roste z 20 v roce 1994 na 30 v roce 1995, a dále na 37 v roce 1996. Jednalo se o celkovou částku 19,7 mil. Kč proti 13,8 mil. Kč v roce 1995 a 11,7 mil. Kč v roce 1994.

Potvrdila se příznivá prognóza pro rok 1996 vyjádřená v minulém Ročence. Nárůst o 43% skutečně vyplacených částek přitom nebere v úvahu podíl nakladatelů na opožděné platby z Rakouska, který se promítne až do vyúčtování za letošní rok a který je výrazný. Také mezi nakladateli dochází k značné diferenciaci. Řada nakladatelů se probojovala do skupiny s příjmem nad 100 tis. Kč, která zaznamenala nárůst ze 3 na 9 nakladatelských subjektů, stejně tak jako kategorie od 20 do 100 tis. nárůst ze 2 na 7 nakladatelů. Přes pokračující diferenciaci vstupují do této oblasti noví hudební podnikatelé,

kteří samozřejmě v roce zahájení své činnosti nevykazují ještě žádné nebo jen velmi malé příjmy. To dává autorům možnost širšího výběru při uplatnění nově vytvořených děl. Z mnoha nově uzavřených nakladatelských smluv lze usuzovat, že pozitivní trend v této oblasti bude pokračovat a že se nesplní katastrofické předpovědi, které se ojediněle vyskytly.

VÝBOR NADACE OSA VE SLOŽENÍ

Evžen Zámečník, předseda

Sylvie Bodorová

Jaromír Hnilička

Lukáš Hurník

Ivan Kurz

Slávek Ostreží

RNDr. Petr Pokorný

PhDr. Ivan Poledňák, DrSc.

Boris Urbánek

Činnost Nadace OSA pokračovala i v posledním období v souladu s jejím statutem. Hlavním posláním této nadace je podpora soudobé, zejména tzv. vážné hudby, která nemá sama o sobě šanci uplatnit se v běžném komerčním prostředí. Kromě uměleckých projektů, instruktivní hudby pro děti apod. Nadace OSA nemůže suplovat běžnou grantovou praxi Ministerstva kultury České republiky nebo Nadace Českého hudebního fondu. Dílčím způsobem však podporuje také edič-

ní činnost, festivaly soudobé hudby (například také aktivity AHUV), v několika případech poskytl též podporu sociální. Příspěvek výboru OSA se v posledních letech zvýšil, takže nadace může uspokojovat stále více žadatelů. Přesné údaje o výši podpor a jména adresátů jsou pravidelně zveřejňovány ve Zpravodaji OSA.

Evžen Zámečník
předseda výboru Nadace OSA

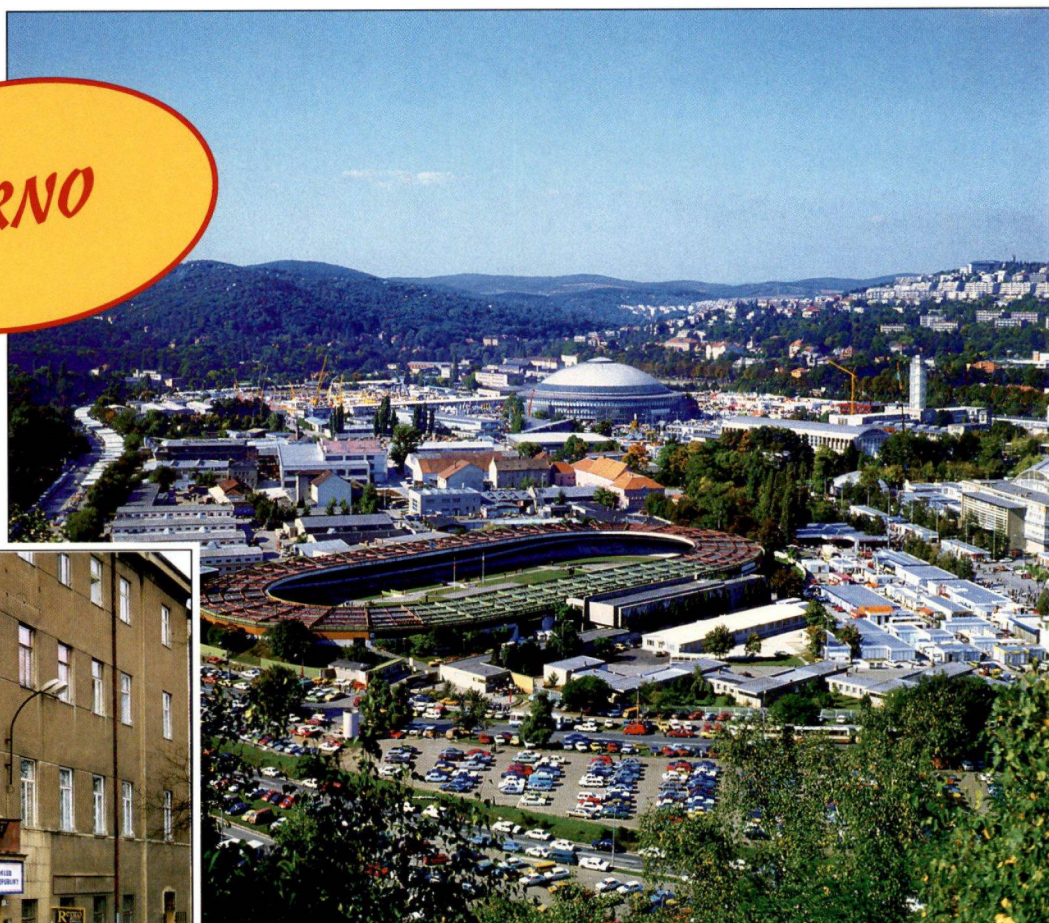

REGIONÁLNÍ PRACOVISTĚ OSA

Pobočky OSA jsou zřizovány po podrobné ekonomické, sociální a personální analýze příslušného teritoria. Do vedení jsou postaveni nejúspěšnější externí kontrolóři, kteří potom řídí externí inspektory své oblasti.

Hospodaření regionálních pracovišť je zaměřeno na veřejné provozování a je pravidelně měsíčně vyhodnocováno statisticky i ekonomicky. Dosavadní zkušenost se zřizováním těchto pracovišť předčila původní očekávání.

BRNO

JUDr. Jan
KUX

Mgr. Tatána
KRÁLOVÁ

Jana
OKURKOVÁ

Marie
ŠEVČÍKOVÁ

BRNO

Toto pracoviště působí ve dvaceti devíti částech moravské metropole a zároveň se stará o čtrnáct jihomoravských okresů. Ke konci roku 1996 měla brněnská pobočka pět pracovníků a třicet osm externích inspektorů.

HRANICE NA MORAVĚ

Zprava: Roman BARIŠ, Alena POLÁŠKOVÁ,
Ivana VAŇKOVÁ, Petra HRABALOVÁ a Jiřina
GYURJÁNOVÁ

HRANICE NA MORAVĚ

Pobočka pokrývá deset severomoravských okre-
sů. Začínala se čtyřmi zaměstnanci, nyní jich je
pět, kontrolu uživatelů provádí třicet externích
inspektorů.

KARLOVY VARY

Libuše
TRCHOVÁ

PhDr. Josef
ŽÁK

KARLOVY VARY

Nejnovější pobočka působí v jedenácti západočeských okre-
sech, které nezahrnují Domažlice, Klatovy a Rakovník. Jsou
ale mezi nimi Most, Chomutov a Louny. Má dva stálé zaměst-
nance a třináct externích inspektorů.

ČESKÁ HUDBA V ZAHRANIČÍ

Také v roce 1996 byla česká hudba v zahraničí velice úspěšná. Třebaže účetně vzato představovalo inkaso za její užití o 6 mil Kč. méně než v předchozím roce, došla zatoulaná platba 8 mil. Kč se zpožděním až v tomto roce a objeví se v účetnictví roku 1997. Fakticky si česká hudba svoji pozici v zahraničí udržela a dokonce ji posílila, neboť musíme vzít v úvahu, že v průběhu roku 1996 česká koruna posilovala. Protože většina plateb ze zahraničí probíhá vždy až v druhé polovině roku po domácích výplatních termínech (také OSA platí do zahraničí větší část plateb v druhé polovině roku), paradoxně vykázal OSA za větší inkaso v zahraničních měnách o několik mil. korun méně. Záměrně používám termín vykázal, protože autoři obdrželi peníze v dolarech či markách na svá devizová konta, pokud výslovně nepožádali o převod na koruny.

Z hlediska žánrového rozdělení si vážná hudba udržela své tradiční výrazné prvenství (49 %) před filmovou (22 %), populární (15 %) a dechovou hudbou (14 %). Dechová hudba relativně ztrácí svoji pozici a tento trend pokračuje i v prvních měsících roku 1997.

Analyzováno územně je největším konzumentem české hudby Německo, jehož GEMA zaplatila našim autorům přes 32 mil. Kč. Následuje Rakousko (tady ovšem započítáváme zatoulanou platbu) s 9,7 mil. Kč. Tyto dvě sousední země konzumují více než polovinu veškerého exportu české hudební tvorby. Na třetím a čtvrtém místě je zcela vyrovnaně s 5,5

mil. Kč Francie a Velká Británie. Následuje švýcarská SUISA se 4,6 mil Kč a Skandinávie s 3,3 mil. Kč (zde ovšem zachycujeme souhrnně STIM, KODU, TONO, TEOSTO a NCB). Při této metodice patří sedmé místo USA s 3 mil. Kč, osmé Itálii se 2 mil. Kč, následující pozice Holandsku s 1,7 mil. Kč, desáté místo Japonsku s 1,3 mil. Kč a o jedenácté a dvanácté vždy s 1 mil. Kč se dělí Belgie a Jižní Afrika. Ostatní společnosti nedosahují v korunovém vyjádření 1 mil. Kč.

V této souvislosti se nelze vyhnout radostné informaci, že v roce 1996 došly první platby od chorvatské společnosti HDS, estonské organizace EAU a lotyšské LATGA-A. Zatímco z Maďarska a Polska došly platby podle očekávání a došla i platba z Ruska, všechny ve svém souhrnu nepředstavují ani milion Kč. Samostatnou kapitolu tvoří příjem ze SOZA v částce 1,1 mil. Kč.

V celkovém hospodaření OSA představují příjmy ze zahraničí velice významnou položku. Pro srovnání stačí uvést, že ve světě existuje jenom několik málo společností, v jejichž hospodaření by export domácí hudební tvorby dosahoval téměř čtvrtiny honorářových příjmů a přes 23% veškerých hrubých příjmů. Za úspěch je považována hranice nad 10 %.

První čtvrtletí roku 1997 nasvědčuje tomu, že pozitivní tendence bude pokračovat i v tomto roce.

ZAHRANIČNÍ HUDBA V TUZEMSKU

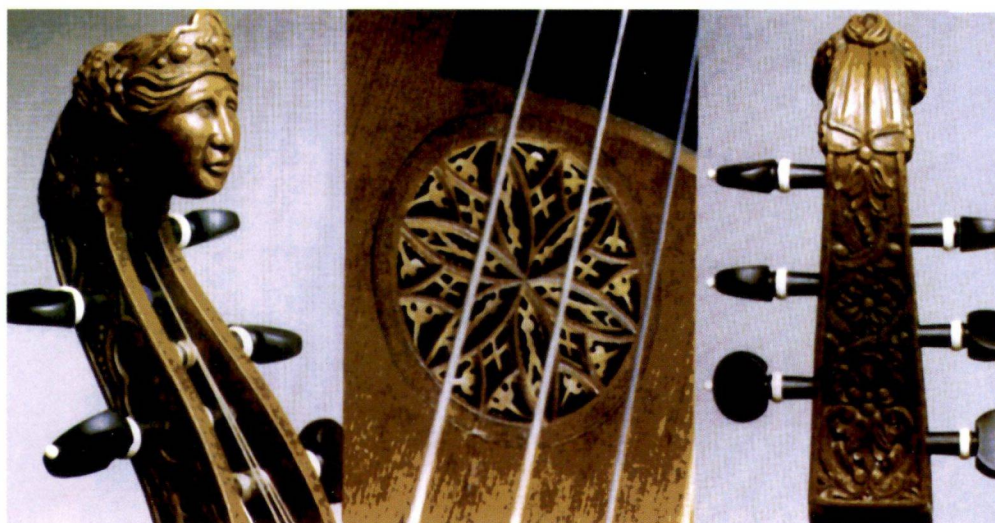

V průběhu roku 1996 bylo vyúčtováno do zahraničí 54,1 mil. Kč. Sledujeme-li tento vývoj v posledních letech, zvláště od roku 1992, kdy se OSA plně osamostatnil, vidíme prudký růst plateb do zahraničí. Z částky 18 mil. Kč v roce 1992 na 32 mil. Kč v roce následujícím, 39 mil. Kč v roce 1994 a 40 mil. Kč v roce 1995.

Žánrově vzato výrazně převládají platby za hudbu populární a filmovou, teritoriální rozdělení přibližně odpovídá oblastem užití české hudby s výraznou výjimkou, kterou je užití hudby angloamerické.

Zahraniční hudba je masově užívána v soukromých rozhlasových stanicích a doprovází zahraniční televizní seriály a filmy. V průběhu roku 1997 chce OSA podrobně analyzovat užití zahraniční hudby a již v příští ročence tuto analýzu publikovat.

Také první čtvrtletí roku 1997 ukazuje, že platby za užití zahraniční hudby dále výrazně porostou. Nůžky mezi příjmy za českou hudbu v zahraničí a platby za zahraniční hudbu v tuzemsku se budou rychle zavírat.

SPOLUPRÁCE OSA SE ZAHRANIČNÍMI OCHRANNÝMI ORGANIZACEMI

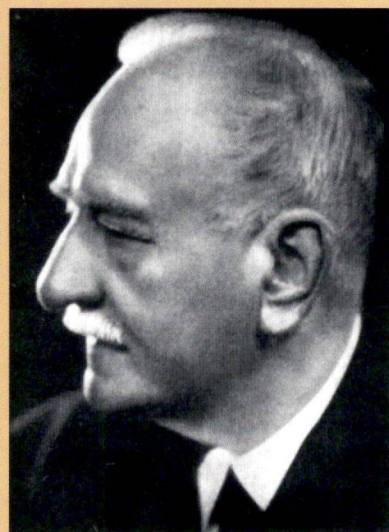

2. část:

1926-1945

V loňské ročence byla stručně popsána historie OSA od roku 1919 do vydání prvního československého autorského zákona, který byl publikován pod č. 218/26 Sbírky zákonů. Tento zákon výslovně přiznal hudebním autorům vysílací práva, což bylo mimořádně důležité, protože v té době nastupovala éra rozvoje rozhlasu u nás. Zákon přiznal hudebním autorům také to, čemu dnes stručně říkáme mechanická práva, čili právo na rozmnožování díla na hmotném substrátu, které se ukázalo jako životně důležité pro vztah autorů a hudebních nakladatelů ke gramofonovému průmyslu. Pro hudební autory je tento zákon významný i historicky, protože obsahoval specifická ustanovení o hudební tvorbě.

Již v následujícím roce vyhlašuje OSA tarif, který je publikován v Úředním listě Republiky československé a umožňuje ukončit celou řadu zbytečných diskusí s uživateli o výši autorských odměn. V tomtéž roce uzavírá Československo s USA dohodu o vzájemné ochraně autorských práv, jejichž nutnost je dána tím, že Spojené státy v té době nejsou a ještě celá desetiletí nebudou členem Bernské úmluvy. V roce 1927 je v Paříži zřízen CISAC, Mezinárodní konfederace ochranných společností autorů a skladatelů a OSA je jedním z několika zakládajících členů. OSA se opět stěhuje z Uhelného trhu do Revoluční třídy č. 3, kde se však dlouho

Josef Bohuslav Foerster
předsedal výboru OSA v letech
1920-1945. Po osvobození byl
jmenován čestným předsedou

nezdrží a přestěhuje se do Václavské ulice č. 33 na Praze 2. O jejím růstu svědčí, že v 5. patře obsazuje se 40 zaměstnanci 13 kancelářů a v zápise o stěhování hrdě uvádí, že je vybavena „telefony, psacími a počítačými stroji, kartotékou pořadatelů a děl“.

V roce 1928 Úřad desek zemských a knih pozemkových na žádost stavitele pana Ing. Františka Troníčka zapisuje do pozemkových knih podle soudního usnesení novostavbu domu čp. 786 a přiděluje jí orientační číslo 20 na ulici Dr. Albína Bráfa. Název ulice se ovšem časem změní, ulice se bude později jmenovat ulicí Hermanna Göringa, později Presidenta Eisenhowera a konečně třída Čsl. armády. Číslo 20 však zůstane této budově po všechny režimy a vlády dodnes. V následujícím roce je dům kolaudován, doplněn o garáže a zakoupen OSA. Smlouva je vyhotovena dodatečně až 26. 5. 1933 a kromě pana stavitele ji podepisuje za OSA Vladimír Karel Urbánek a Karel Josef Barvitius. Smlouva výslovně uvádí, že OSA nemovitost již před podpisem převzal a užívá. Samotné stěhování si podle záznamu vyžádalo najmout 15 stěhovacích vozů a aparát obsadil část přízemí a dvě dolní poschodí. Horní poschodí jsou pronajímána a v části přízemí je prostor pronajímán jako obchod a přilehlý sklad. Autoři obětují na zakoupení budovy své honoráře za tři roky a to je oběť jistě velká

**Kartotéka pořadatelů hudebních produkcí
v nové budově. Druhá polovina třicátých let**

a z dnešního pohledu přímo šokující. Je to dar budoucím generacím skladatelů a textařů, který neznehodnocuje ani to, že většina těchto peněz pochází z vítězného sporu s rozhlasem, který od roku 1926 nejevil pochopení pro uzavření hromadné smlouvy.

Zakoupením vlastní budovy končí čtená stěhování a aktivita aparátu a orgánů OSA se výrazně stupňuje. Do té doby byl aparát zaměřen na Prahu, Brno a postupně několik velkých měst, kde dokázal sledovat veřejné hudební produkce. Malá města a venkov však inkasa unikaly. Tento stav není nikterak výjimečný ještě dnes v řadě rozvojových zemí, hlavně těch s velkým územím, kde sesterské organizace úspěšně kontrolují produkce a vysílače buď jen v hlavním městě nebo ještě v dalších několika velkých městech a teprve po výrazném zvýšení

inkasa rozšiřují svoji působnost směrem k malým městům a na venkov.

V roce 1936 vychází novela autorského zákona, která v § 30a dává úředním místům možnost, aby - jak praví dobový dokument - „dosavadní výhradné oprávnění OSA, které je spíše faktické, formálně potvrdila.“ Ještě téhož roku Ministerstvo školství a národní osvěty vyhláškou v Úředním věstníku přiznává OSA výhradná práva k veřejnému provozování hudebních děl a výhradné právo vybírat za udělení svolení k užití hudebních děl honoráře. To je podnětem dalšího prudkého rozvoje OSA. Pro zajímavost uvedme, že v hospodářském roce 1936/7, který se nekryl s rokem kalendářním a končil v červnu 1937, inkasoval OSA 6,8 mil Kč, z nichž při režii 10 % přidělil do stavebního a podpůrného fondu 1,5 mil. Kč, částku poměrně velikou

uvědomíme-li si, že vysoké povědomí solidarity tehdy vedlo k tomu, že do podpůrného fondu odváděl každý člen 10 % ze svých honorářů. Podpůrný fond se pravda vztahoval také na vdovy a sirotky po členech OSA. Příjem ze zahraničí byl v tomto roce 80.000,- Kč.

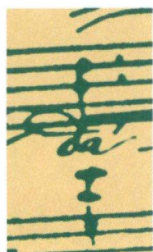
Rok 1938 byl pro OSA signálním rokem starostí. OSA zaznamenává řadu problémů a sporů s uživateli v oblasti Sudet a na Slovensku, kde již celá léta funguje pobočka OSA pod hrdým názvem „Inspektorát pro zemi Slovenskou a Podkarpatskou Rus“, který sídlí v budově Živnodomu č. 1 a při každé příležitosti zdůrazňuje, že je vybaven telefonem. Je zajímavé, že hned počátkem ledna 1939 vydává bratislavské Ministerstvo školstva a národnej osvety vyhlášku, kterou výhradně oprávnění OSA rozšiřuje i na území Slovenska ve snaze pomoci OSA při plnění úkolů na úseku ochrany autorských práv. Také vláda v Praze v lednu 1939 vydává nařízení o zabezpečení ochrany původských (autorských) práv při veřejném provozování chráněných hudebních děl a vyzývá státní a veřejné úřady ke spolupráci s OSA. Nařízení publikuje ve Sbírce zákonů.

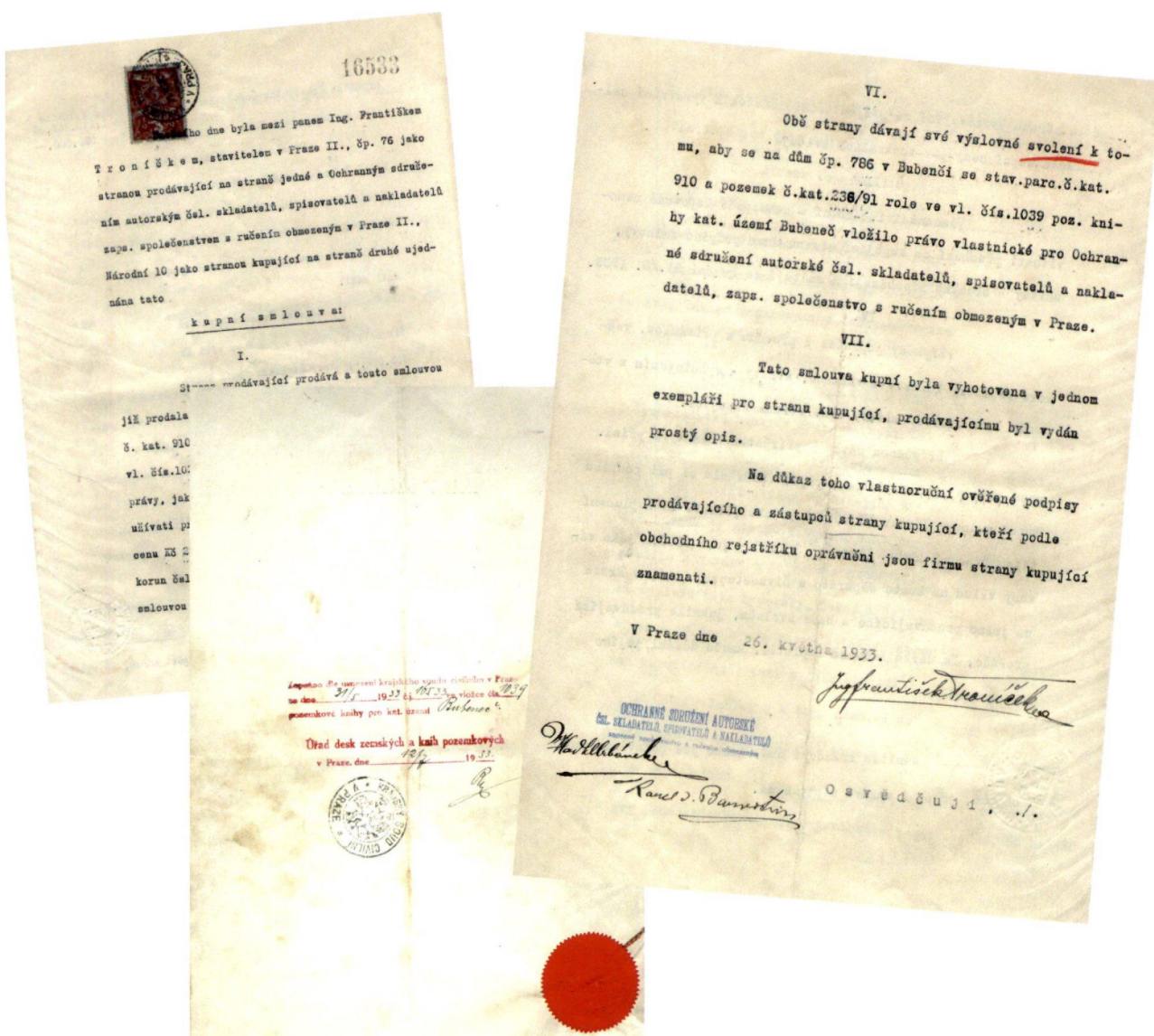
Leč přichází podzim 1938 a 15. březen 1939, odtržení Sudet a Slovenska a dochází k prudkému poklesu počtu uživatelů z nichž velká část se nacházela v hospodářsky i kulturně vyspělých oblastech se smíšeným obyvatelstvem. Také počet posluchačů Radiojournalu klesá z 1,2 mil. o třetinu a několik zastupovaných odchází do německých, polských či maďarských ochranných organizací. Inspektorát v Bratislavě se po dohodě s OSA transformuje na SAS - Slovenský autorský sváz. Podstatný úder dostává i oblast mechaniky, protože dvě ze čtyř gramofonových firem se nacházejí v Sudetech. OSA snižuje počet zaměstnanců na 70 a zjednodušuje vyúčtovací řád tak, že populární píseň do 5 minut získává jeden bod, nad 5 minut deset bodů (v té době většina písní), komorní skladba pět set bodů a symfonická tisíc bodů. Již v roce 1939 říšský protektor pro protektorát Čechy a Moravu odnímá OSA právo styku se

zahraničím a přenáší je na německou společnost STAGMA. V následujícím roce podřizuje OSA Říšskému ministerstvu osvěty a propagandy a současně svému úřadu. Po několika měsících jmenuje pro OSA svého pověřence, který - jak dokazují záznamy - dochází do OSA 2 x týdně a důsledně kontroluje veškerou ředitelskou korespondenci, stejně tak jako korespondenci vedoucích odborů. Sazby provozovacích hudebních honorářů stanoví Nejvyšší cenový úřad vyhláškou. Ani to však nestačí a 23. 3. 1942 pověřuje říšský protektor STAGMA udělováním souhlasu i na území protektorátu a nařizuje zahájit likvidaci OSA, kterou pověřuje pobočku STAGMA v Liberci.

V zákulisí dochází ještě v roce 1942 k tiché dohodě mezi představiteli OSA a STAGMA, kteří se již desetiletí osobně znají. Je dohodnuto, že honoráře bude inkasovat OSA pro STAGMA na kontě Poštovní spořitelny a budou převáděny na konto OSA v likvidaci. OSA tak nadále fakticky inkasuje honoráře a fakticky je i rozděljuje. Plně funguje také sociální fond OSA v likvidaci. Tato tichá dohoda, jejíž význam si plně uvědomíme teprve víme-li, že v téže době na území Gouvernementu, vyhlášeného nad Polskem, neexistuje žádná ochrana autorských práv, má kromě pozitivních stránek také jednu negativní. Poprvé se setkáváme v historii OSA se slovem přerozdělování, které je v tomto případě informací o zvýhodňování německých autorů. Slovo „přerozdělování“ nás podobně jako řada jiných termínů z období protektorátu (nástěnka, dobrovolná brigáda apod.) bude pronásledovat v OSA ještě téměř 50 let.

V letech 1943 a 1944 se představenstvo OSA schází bez zápisů z obav před perzekucí a zápisu ze svých schůzí doplní až v roce 1945 zpětně. Pro období OSA v době protektorátu proti předválečnému období je typický pokles korespondence o čtvrtinu, návštěv autorů a uživatelů o třetinu, upomínek o polovinu a uzavřených smluv o třetinu při poměrně malém poklesu členů o 5 %. Jinak je komické počítat doklady o budování protileteckého krytu v budově OSA

Smlouva, která potvrzuje koupi domu, v němž sídlí OSA od roku 1929 dodnes

a administrativní válce mezi úřady trvajících na válečné stavební uzávěře a na její neplatnosti pro budování leteckých krytů. Je krásným dokladem nezničitelnosti českého úřednictva.

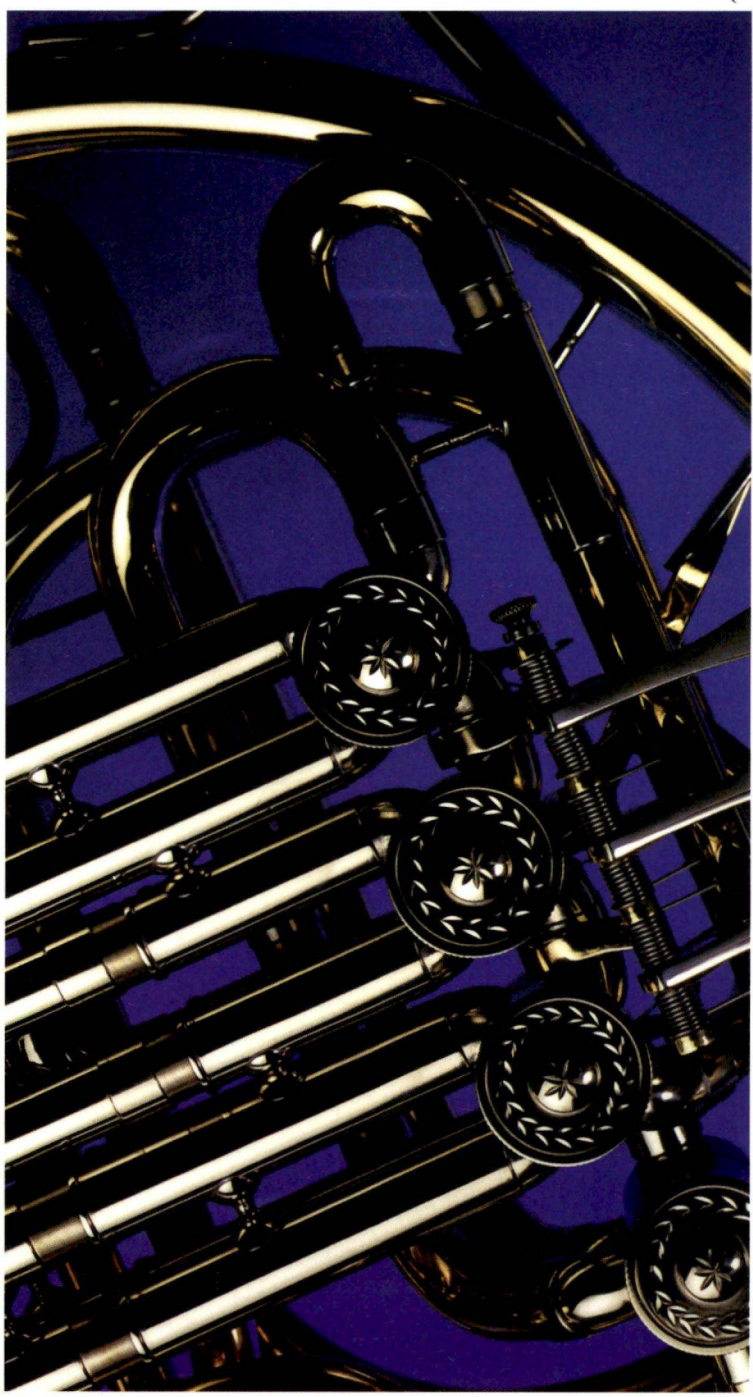
Ještě v květnu 1945, tedy v měsíci osvobození, konstatuje Ministerstvo spravedlnosti na základě Dekretu prezidenta Beneše o obnovení právního pořádku neplatnost výnosu říšského protektora o zahájení likvidace OSA a představitelé OSA uzavírají se slovenskými skladateli dohodu, že SAS (slovo sváz se tehdy píše ve slovenštině se s na počátku slova) zůstane zachován jako samostatná organizace se slovenskou působností, přičemž OSA bude zastupovat jako jediná organizace české i slovenské autory vůči zahraničí.

Jako při každé velké společenské změně zjišťují někteří uživatelé, správní čeští koumáci, že

OSA vlastně neexistuje a že nemusí vlastně platit autorské honoráře. Tak jako v nedávných letech musí OSA dokazovat svůj zápis, tentokrát ve Společensném rejstříku Krajského soudu obchodního a Okresního soudu civilního v Praze ve vložce Dr. XXI-205 ve skupině všeobecný družstevní svaz. Vždy dělalo potíže zařadit OSA do hromadných škatulek. Ještě v roce 1945 OSA poskytne kancelář, finance a personál obnovenému Syndikátu českých skladatelů, jehož čestným předsedou se stane Vítězslav Novák, předsedou Václav Kaprál, předsedou sekce skladatelů vážné hudby Dr. Tomášek, populární hudby Jiří V. Fiala, textařů Ruda Jurist a propagační sekce prof. Alois Hába. Zanedlouho se syndikát změnil ve Svaz českých skladatelů, ale to se již začne psát úplně jiná kapitola dějin OSA.

JUDr. Josef Slanina

Z ROZHODNUTÍ Vrchního soudu v Praze

Zastupovaným OSA je dobře známá kampaň, kterou rozvířil nejprve v České televizi a následně v některých denících jeden z našich členů a jeho advokát tvrzením, že OSA nemá právní subjektivitu a není tedy právně samostatný a způsobilý uzavírat smlouvy, inkasovat honoráře a rozdělovat je a není právním nástupcem OSA tak, jak tento existoval před 15. 10. 1992, kdy byla do Obchodního rejstříku zapsána jeho transformace realizovaná podle rozhodnutí tehdejšího ministra kultury ČR pana Milana Uhdeho.

Kromě pana Hradce a jeho advokáta, kteří vystoupili s tímto tvrzením v několika sporech proti OSA, se tato argumentace výborně hodila několika uživatelům, hlavně provozovatelům diskoték, kteří již delší dobu neplatili autorské honoráře a dlužili OSA značné částky.

S výjimkou Městského soudu v Praze ostatní soudy tuto argumentaci neuznaly a poskytovaly OSA a hudebním autorům nadále standardní právní ochranu v soudních sporech. Nakonec toto stanovisko akceptovali v několika rozhodnutích i někteří soudci Městského soudu v Praze. K odvolání OSA Vrchní soud v Praze usnesením č. 3 Co 14/96 ze dne 30. 10. 1996, které bylo OSA doručeno písemně až 14. 1. 1997, ve věci Jiřího Hradce žalujícího o zaplacení 264 548,13 Kč, odvolání OSA vyhověl, usnesení Městského soudu v Praze zrušil a konstatoval, že: „Soud prvního stupně pochybil v tom, že neposuzoval jednotlivě zjištěné právní skutečnosti v jejich vzájem-

né vazbě a nepřihlédl k § 27 obchodního zákoníku a k § 135 odst. 1 a § 159 odst. 2 o. s. ř.“ Své stanovisko Vrchní soud podrobně odůvodnil na šesti stranách textu a na závěr uvedl, že na OSA - Ochraný svaz autorský pro práva k dílům hudebním se sídlem v Praze 6, Československé armády 20 „je třeba již od 15. října 1992 hledět jako na právní subjekt, který má způsobilost mít práva a povinnosti a má procesní způsobilost ve smyslu § 19 o. s. ř., a který je právním nástupcem OSA - Ochraného svazu autorského pro práva k dílům hudebním, který zanikl výmazem z Obchodního rejstříku dnem 15. října 1992.“ Protože proti rozhodnutí soudu druhého stupně není již přípustné odvolání, je tím skončena další etapa a celá kampaň vůči OSA, protože Vrchní soud podobná rozhodnutí vydal i v několika obdobných případech.

JUDr. Josef Slanina

Dear Colleagues,

This is the third time that I am introducing our Yearbook. I know perfectly well that my lines have become predictable by now as I have only positive facts to report. I am pleased to be able to state again that OSA rests on firm grounds and that it can rely on excellent legislation as well as efficient personnel. In addition, a great contribution has been made by members of OSA's statutory bodies and commissions.

All the authors are naturally interested in the royalties which we collected. I can proudly announce that we achieved a further substantial growth in this respect in 1996. This is documented by figures given in the present Yearbook's pages devoted to economic results. As there is never enough of good news, let me

present just a few: In the first three months of 1997, OSA achieved the steepest rise of collections in its history, certainly a most encouraging development. There are indications that this rising trend will continue and that we could achieve even higher growth rates. If the Czech Republic follows the pattern of advanced countries with populations of comparable size, the collections total could ultimately achieve a multiple of present figures.

I am convinced that the present positive trends will continue and that my optimism will be borne out.

With warm wishes of much artistic success,

Petr Janda, Chairman of the Board

OSA FINANCES IN 1996

In 1996 OSA achieved the highest collections in its history. The sum total of authors' royalties paid by users amounted to Kč 286.6 million. Together with the royalties collected for other organizations (Dilia, Intergram, various artists' organizations) totaling Kč 3.8 million, the overall sum has surpassed the level of Kč 290 million.

In comparison with the previous year, we managed to collect Kč 62.5 million more (the sum rose from Kč 224.1 million in 1995 to Kč 286.6 million in 1996). This represents a growth of 28 per cent, i. e. a triple of the 1996 inflation rate.

A steep increase of collected royalties was achieved in all areas of use except of films and payments from abroad (caused exclusively by the delays in money transfers from Austrian AKM). The growth of collections by Kč 62.5 million was accompanied by an increase of our running costs by Kč 10.8 million. These grew because of the inflationary rise of various costs, including services (e.g. payments for mailing, telephones, and energy) on the one hand, and on the other as a result of the extension of our activities: we increased the number of inspectors of musical performances, set up a new branch office at Karlovy Vary, purchased new computers and software, etc.

Average ratio of the running costs to the total collections amounted to 18.1 percent.

In contrast to previous years, our finances were balanced in 1996.

The total of royalties paid to authors amounted to Kč 199.7 mill. Individuals represented by OSA were paid Kč 117.7 million (in 1995: Kč 98.6 million), business bodies and other Czech organizations were paid Kč 27.8 million, and Kč 54.1 million was paid to foreign recipients.

The substantial growth of collections in 1996 will be reflected in royalties paid in 1997.

In accordance with Act No. 237/95 (regulating the collective administration of authors' rights), the annual balance was verified by an independent auditor, whose verdict was "no reservations".

Note:

Following a recommendation by the auditor and consultations at the Ministry of Finance of the Czech Republic, we changed the methodology of OSA accounting. Our financial gains now reflect only the real running costs. This explains a decrease in the absolute amounts given in the Financial Results as against those for 1995.

Ing. Miroslav Mareš
Head of Financial Department

PYRAMID CHART OF ROYALTIES

In our figures for 1996, we prepared a breakdown into individual income categories of authors. The diagram does not include payments to publishers, to other legal entities, or to other Czech or foreign copyright protection organizations. It reflects the breakdown of distributions to authors and heirs (Czech individuals). We retained the income groups used in previous Yearbooks. It turned out again that virtually all musical genres and fields are represented in all income groups. The differentiation between incomes of individual authors has increased remarkably.

In the group of "millionaires", the number has risen from 8 to 9. The 0.5 to 1 million category has witnessed a substantial growth from 18 authors in 1995 to 29 in 1996. To these figures, a moderate decrease in

the three bottom categories corresponded. There has been a dramatic decrease in the number of authors with annual income up to Kč 10 thousand (from 2,554 in 1995 to 1,584 in 1996). We were really surprised by the fact that no usage has been recorded in any of the many areas monitored in the case of several hundred authors represented by OSA. This has led to further differentiation of royalties.

A comparison of these data for all persons represented with those of OSA members shows that the members have improved their position significantly, especially in the field of public performances (by 40 percent) and mechanical rights (25 percent). They have retained their position in income from abroad, while in radio royalties they experienced a very slight decrease

however, their income from television rights decreased more sharply. A dramatic decrease took place in the film category, where a number of new authors were registered. Regrettably, in 1996 several dozen

members failed again to meet the minimum income level as defined in the new accounting regulations. In total, the individuals represented were paid Kč 117.7 million.

PYRAMID CHART OF PUBLISHERS

In 1996, OSA distributed publisher's fees based on contracts of music authors with publishers to the total of 37 publishers (to 30 in 1995 and to 20 in 1994). The total amount of Kč 19.7 million was paid in 1996, as against Kč 13.8 million in 1995 and Kč 11.7 million in 1994.

A positive prognosis of the 1995 Yearbook has been borne out by the developments in 1996. The growth of actually paid amounts does not include the share of publishers' fees in the sizable payments from Austria (which will be reflected in the balance for 1997). The publishers' chart again shows remarkable differentiation. A number of publishers have worked

themselves up to the group with income exceeding Kč 100 thousand (their number has grown from 3 to 9). Even more striking was the growth in the category achieving 20 to 100 thousand (from 2 to 7 publishers). In spite of the continuing differentiation, new entrepreneurs are entering the scene of publishing business it is only natural that they achieved little or no profits. The growth in the number of publishers gives the authors a greater opportunity to publish their new works. A large number of new publishing contracts indicates that the positive trend in this field will continue and that the catastrophic scenarios which have been heard sporadically will fail to materialize.

CZECH MUSIC ABROAD

In 1996, Czech music was again very successful abroad. Although the payments decreased by Kč 6 million as against the previous year, a strayed payment from Austria (Kč 8 million) arrived in 1997 only and will be reflected in the balance for the present year. In fact, Czech music retained its international position taking into account the strengthening of the Czech currency during 1996, the international standing of Czech music even improved. As most of the payments from abroad are made in the second half of the year only, later than the domestic payments (OSA, too, makes most of its payments to foreign accounts in the second half of the year), OSA seemingly paid to authors several million korunas less than it would correspond to receipts in foreign currencies. I said "seemingly" quite deliberately as the authors' royalties were transferred to their U. S. Dollar or German Mark accounts unless they expressly required payments in Czech currency.

In terms of genre structure, classical music has preserved its traditional leadership (49 percent), followed by film (22 percent), popular (15 percent), and brass band music (14 percent). The last-mentioned genre weakened its relative position and this trend has continued in the first months of 1997.

As to the territorial structure, Czech music had the greatest market in Germany (GEMA paid our authors over Kč 32 million), followed by Austria with Kč 9.7 million (the strayed payment included). These two neighboring countries are recipients of more than a half of all exports of Czech music. The third and fourth ranks, with Kč 5.5

million, are equally shared by France and the United Kingdom, followed by SUIISA with Kč 4.6 million and Scandinavia with 3.3 million (here the figure covers the total receipts from STIM, KODU, TONO, TEOSTO, and NCB). This methodology gives the United States the seventh rank with Kč 3 million, Italy the eighth rank with Kč 2 million, followed by the Netherlands ranking ninth with Kč 1.7 million, Japan ranking tenth with 1.3 million, with ranks eleven and twelve being shared by Belgium and South Africa with Kč 1 million each. The other countries remained under the Kč 1 million mark.

In this connection we would like to announce a very pleasant news: in 1996, the first payments from the Croatian HDS arrived, as well as those from the Estonian EAU and Latvian LATGA-A. While Hungary and Poland sent their payments as expected and while the payment from Russia has arrived, too, all these in their total represent less than Kč 1 million. A separate category is formed by receipts from SOZA (Kč 1.1 million).

In the total OSA balance, payments from abroad represent a very substantial part. For the sake of comparison, we should remember that there are only a few copyright protecting organizations worldwide whose export of music would amount, like OSA's, to almost one quarter of all royalties payments and more than 23 percent of the total of all gross income. As a rule, any share of exports exceeding 10 percent is considered a success.

Preliminary figures for the first quarter of 1997 indicate that the positive tendency will continue in the present year, too.

FOREIGN MUSIC IN CZECH REPUBLIC

In 1996, OSA made payments abroad amounting to Kč 54.1 million. In recent years, especially since 1992 when OSA became fully independent, a steep increase in payments abroad has been noted. The growth over the last few years can be seen from the following figures: in 1992 Kč 18 million were transferred abroad, in 1993 Kč 32 million, in 1994 39 million, and in 1995 Kč 40 million.

In the genre structure, payments for popular and film music prevail. The territorial picture generally corresponds to the areas where Czech music is exported, with one notable exception, however, an exceptionally high proportion of music imported from English-speaking countries.

Foreign music is extensively used by private radio stations and it accompanies foreign television series and movies. In the course of 1997, OSA intends to subject the use of foreign music to a detailed analysis, to be published in the next edition of our Yearbook.

Again, preliminary figures for the first quarter of 1997 show that the payments for the use of foreign music will show significant growth. The difference between the payments for Czech music from abroad and the payments for the domestic use of foreign music will radically diminish.

Part II 1926-1945

In the last issue of our Yearbook, I gave a brief description of the history of OSA from 1919 to the publication of the first Czechoslovak Copyright Act (No. 218/26) in 1926. This Act expressly accorded authors of music broadcasting rights, which proved immensely important as the age of the radio in our country was just beginning. Also, authors of music were accorded what we know today as mechanical rights, that is the right to reproduce works using a material substratum. This proved to be of vital importance for the relationship of authors and publishers to the recording industry. It is of historical interest to music authors as it included specific stipulations on various aspects of their work.

As early as the following year, OSA announced its tariffs, which were subsequently published in the Gazette of the Republic of Czechoslovakia, putting an end to endless as well as fruitless debates with users concerning royalties to be paid. In the same year, Czechoslovakia and the USA signed an agreement on mutual copyright protection. This agreement was necessary due to the fact that the United States had not yet become a signatory to the Berne Convention and was not to become affiliated for decades to come. In 1927, CISAC, international confederation of copyright organizations protecting authors and composers, was established in Paris, with OSA being one of founding members. In the same year, OSA moved again from Uhelný trh to Revoluční St. No. 3. It was not to stay there long, however, as it moved soon to Václavská St. No. 33, Prague 2. OSA's growth is testified to by the fact that its 40 employees took as many as 13 office rooms there and that in its records it is proudly stated that OSA was equipped with "telephones, typing and calculating machines, as well as with a file of promoters and works."

In 1928, a builder named František Troníček asked the Czech Register to enter a newly constructed building No. 786 in Prague's Dr. Albín Bráf Street. The request was granted and the building was allotted street number 20. Like in many similar cases, the street name has been changed several times since then: during the Nazi occupation it was Hermann Göring Street, after the war President Eisenhower Street and, later it obtained its present name, Československé armády (Czechoslovak Army) Street. However, the street number remained unchanged, no matter what regime or government was in power. In 1929 the building was officially handed over for use equipped with garages and purchased by OSA. The contract on the purchase between the constructor and OSA was made several years later, on May 26, 1933. It bears signatures of the constructor and of two OSA representatives, Vladimír Karel Urbánek and Karel Josef Barvitius. It stated explicitly that OSA had taken over and used the building prior to the signing of the contract. The records from the time show that the moving operation required

no fewer than 15 truckloads and that the OSA personnel took a part of the 1st floor as well as the whole 2nd and 3rd floors. The upper stories were leased, with a part of the ground floor being leased as a shop with a store-room. The purchase of the building cost OSA authors their three years' royalties. Such a marvelous act of unselfishness must seem astonishing to many present-day observers. It was a gift to future generations of composers and lyricists, by no means diminished by the fact that most of the amount was obtained from the radio which had been unwilling to make an omnibus contract and now lost a court case against OSA.

The purchase of our own building ended OSA's "nomadic" existence and enabled significant enhancement of its staff as well as bodies. Until then, OSA's monitoring of public performances of music had been focused on Prague and Brno with several other large cities being added only gradually. However, country towns and small localities had still been able to evade payments. This situation is by no means exceptional even today in a number of developing countries, especially those with a large territory, where our sister organizations are successful in the monitoring of productions and broadcasting in the capital only or, at best, in several other big cities. Only after achieving a substantial increase in the level of payments they will be able to extend their coverage to small towns and countryside.

In 1936, the copyright law was updated. Paragraph #30a of the new version enabled official bodies to "formally confirm the exclusive entitlement of OSA", which had been "de facto only" until then. In the same year, the Ministry of Education published a decision in the Gazette giving OSA exclusive rights to public performances of musical works as well as exclusive right to collect royalties for such performances. This resulted in further dramatic growth of OSA's activities. It is interesting to note that in the fiscal year 1936-37 (which ended in June 1937) OSA received Kč 6.8 million. In spite of the running costs amounting to 10 percent, it was able to allocate to the construction and welfare funds Kč 1.5 million, a relatively large sum considering the fact that each member devoted 10 percent of his or her royalties to the welfare fund which

also assisted widows and orphans of OSA members. Payments from abroad reached Kč 80 thousand then.

1938 was ominous for OSA, which encountered a number of problems and disputes with users in the German-speaking areas of the country as well as in Slovakia, where an OSA branch office had been operating for a number of years, proudly called "Inspectorate for Slovakia and Sub-Carpathian Ruthenia". The office - which relentlessly boasted that it was equipped with telephone - was situated in the building of Živnodom No. 1. Trying to assist OSA to protect authorship rights, the Bratislava Ministry of Education published at the beginning of January 1939 a decision extending the exclusive entitlement of OSA to the territory of Slovakia. In the same month, the Prague government issued regulations on the protection of copyright in public performances, asking state and public bodies to cooperate with OSA. The decision was published in the official Gazette.

In the fall of 1938, however, the German-speaking areas were ceded to Germany and on March 15, 1939, Slovakia formed a separate state. These developments led to a sharp decrease in the number of users, a large part of whom lived in economically as well as culturally highly developed areas with ethnically mixed population. Radiojournal (the public radio station) lost one third of its 1.2 million listeners and several authors left OSA to be represented by German, Polish or Hungarian copyright organizations. After an agreement with OSA, the Bratislava inspectorate was transformed into SAS (Slovak Authors' Union). A major blow was dealt to the mechanical rights sphere as two of the four Czechoslovak recording companies were in the now lost German-speaking areas. OSA had to cut the number of employees by 12 percent to 70. It simplified the distribution rules so that popular songs shorter than 5 minutes obtained one point, those longer than 5 minutes (most of the songs then) ten points, chamber music compositions 500 points, while symphonies brought 1000 points. As early as in 1939 the German *Reichsprotektor*, the Nazi ruler in Bohemia and Moravia, deprived OSA of the right to have contacts with foreign partners and transferred it to the German STAGMA. In the following year, he subjected OSA to the Reich's Ministry of Education and Propaganda and, at the same time, to his own office. Several months later, he appointed his trustee, who - as the records reveal - inspected OSA's premises twice a week, thoroughly screening all the correspondence of its director as well as of the department heads. The tariffs of royalties for performances of music were set in a special document of the Supreme Price Office. This policy was further tightened on March 23, 1942, when the *Reichsprotektor* entrusted STAGMA with authorization of performances in the territory of the Protectorate of Bohemia and Moravia and ordered the STAGMA branch office in Liberec to carry out the dissolution of OSA.

However, in 1942 a tacit agreement was made quietly between the representatives of OSA and STAGMA, who had known each other personally for

decades. It was agreed that the royalties for STAGMA would be collected by OSA, put on the account of *Poštovní spořitelna* bank, and subsequently transferred to the OSA liquidation account. This tacit agreement, whose importance will be clearly seen in comparison with the fact that at the same time in the territory of Germany-occupied Poland (the so-called *General Gouvernement*) there was no copyright protection whatsoever. There was one negative aspect of this situation, too. For the first time in the history of OSA, the term "redistribution" appeared. At that time, it meant preference given to German authors and became one of the occupation-time terms like wall-gazette, shock brigade, etc., which were to become OSA's nightmare for almost half a century to come.

Due to fears of persecution, no records were made of the 1943 and 1944 OSA Board meetings the records for the period were updated only in 1945. During the German occupation, the volume of OSA's correspondence decreased by a quarter, the number of authors' and users' visits by a third, prompt notes by a half and the number of contracts by one third. On the other hand, only a slight decrease in membership was noted (5 percent). In wartime, a bomb shelter was built underneath the OSA building. The records on administrative war waged then between official bodies insisting, on the one hand, that war measures to stop all building activities should be adhered to, and, on the other, that this ban did not apply to the building of bomb shelters, serve as a grotesque example of Czech bureaucracy's lack of common sense.

Already in May 1945, that is in the same month as Prague was liberated, the Ministry of Justice, quoting a Decree of President Beneš on the restoration of legal order, declared void the decision of the *Reichsprotektor* to dissolve OSA. The OSA representatives made a contract with Slovak composers agreeing that SAS would be retained as an independent organization covering the territory of Slovakia, with OSA being granted exclusive representation of Czech as well as Slovak authors to foreign partners.

Like in any other major social change, some users proved to be too clever. They claimed that OSA did not exist in fact and that, as a result, there was no necessity to pay royalties to authors. Just like in quite recent years, OSA had to prove its registration. It was found then in the Register of Companies of the Regional Commercial Court and of the District Common Pleas in the folder Dr.XXI-205 (general co-operative associations). OSA has always been too unique to share the same slot with others. Still in 1945, OSA made its office, finances and personnel available to the Syndicate of Czech Composers, where some prominent musicians served then: its honorary chairman was Vítězslav Novák, its chairman Václav Kaprál, its section of classical music was chaired by dr. Tomášek, popular music by Jiří V. Fiala, lyricists' section by Ruda Jurist, and publicity by Prof. Alois Hába. The Syndicate was to turn into the Union of Czech Composers before long, beginning a new chapter of the history of OSA.

JUDr. Josef Slanina, CEO

PRACOVISTĚ OSA

PRAHA

Čs. armády 20
160 56 PRAHA 6
tel./fax: (02) 312 30 73
tel.: (02) 243 111 76
e-mail: osa@osa.cz

BRNO

Bašty 8
602 00 BRNO
tel./fax : (05) 42215788
tel.: (05) 42215789

HRANICE na Moravě

Hotel Cementář
8. května 1850
753 01 HRANICE na Moravě
tel/fax: (0642) 203818
tel.: (0642) 205818

KARLOVY VARY

Na vyhlídce 53
360 00 KARLOVY VARY
tel.: (017) 3224213-14
fax: (017) 216 254

ROČENKA **OSA 1996**

**Vydal Ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním,
Čs. armády 20, 160 56 Praha 6**

Redakční rada:
předseda Pavel Chrastina,
členové Slávek Ostreží, ing. Miroslav Mareš
Odpovědná redaktorka Zdeňka Krečmarová
Překlad v angličtině PhDr. Miloš Calda
Design Eva Dušejovská
Foto archiv OSA a Studio-S
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.
Produkce M. M. agentura

